

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.481 van 7 maart 1996
in de zaak A. 60.183/VII-12.743.**

In zake : de c.v. Intercommunale HAVILAND,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS en J. BLANCKE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v. Inter-
communale HAVILAND op 4 oktober 1994 ingediend heeft om
de vernietiging te vorderen van het besluit van 15 juli
1994 van de minister Vice-President van de Vlaamse
regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisves-
ting waarbij haar de vergunning wordt geweigerd voor de
exploitatie van een ontwateringsbekken voor rioolslib te
Asse-Zellik, aan de Pontbeeklaan;

Gelet op het arrest nr. 53.137 van 4 mei
1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 november 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 november 1995, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 18 januari 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1. Op 27 november 1990 dient de verzoekende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant een aanvraag in voor een afvalstoffenverwijderingsvergunning, te weten de exploitatie van een ontwateringsbekken voor rioolslib te Asse-Zellik, aan de Pontbeeklaan.

2. Op 27 augustus 1991 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant aan de verzoekende partij de gevraagde vergunning voor een termijn van tien jaar.

3. Tegen de beslissing van de bestendige deputatie worden twee administratieve beroepen ingesteld.

4. Op 9 februari 1994 brengt het bestuur milieuvergunningen van AMINAL een gunstig advies uit ten aanzien van de vergunningsaanvraag.

5. Op 6 juli 1994 brengt het bestuur ruimtelijke ordening een ongunstig advies uit ten aanzien van de vergunningsaanvraag.

6. Op 15 juli 1994 wordt de bestreden beslissing genomen : de beroepen worden gegrond verklaard, de beslissing van de bestendige deputatie wordt opgeheven, en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar eerste middel de schending aanvoert van artikel 27, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en van "de uit het zorgvuldigheidsbeginsel voortvloeiende vereiste van een redelijke termijn", doordat op de op 16 en 17 december 1991 ingediende beroepen slechts werd beschikt bij besluit van 15 juli 1994, terwijl de verwerende partij verplicht was binnen een redelijke termijn over het beroep te beschikken; dat zij dit middel als volgt toelicht :

"De aanvraag werd ingediend voor de inwerkingtreding van VLAREM I, zodat ze, overeenkomstig artikel 43 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 70, § 1 van VLAREM I, afgehandeld moest worden volgens de procedure van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, zoals van kracht voor de wijzigingen bij het Milieuvergunningsdecreet.

Artikel 27, § 2 van het decreet van 2 juli 1981, in de van toepassing zijnde versie, bepaalt dat de verwerende partij de beslissing in beroep neemt binnen de zestig dagen na het instellen van het beroep. Er is slechts in de mogelijkheid, maar niet in de verplichting voorzien om de betrokkenen te horen of om adviezen in te winnen.

Deze termijn lijkt een termijn van orde. Indien de overheid, zoals in deze, deze termijn niet respecteert, is zij subsidiair toch verplicht binnen een redelijke termijn te beslissen. Administratieve beslissingen moeten immers steeds binnen een redelijke termijn worden genomen (Zie OPDEBEEK, I., Rechtsbescherming tegen het stilzitten van het bestuur, Brugge, Die Keure, 1992, onder meer nr. 265).

Overschrijdt de beroepsoverheid de redelijke termijn, verliest zij haar bevoegdheid nog langer te beslissen omtrent het beroep en wordt de in de eerste aanleg genomen beslissing definitief (...).

In deze werden de beroepen ingediend op 16 en 17 december 1991. Nadat de verzoekende partij kennis kreeg van het feit dat beroep was ingesteld, tengevolge van de brief van het bestuur milieuvergunningen van 10 februari 1992, deelde zij op 25 maart 1992 haar verweer mede. De overheid blijkt daarop te hebben stilgezeten. Slechts op 9 februari 1994, zijnde méér dan 2 jaar na het indienen van de beroepen, bracht het bestuur milieuvergunningen een advies uit. 2 jaar en 7 maanden na het indienen van de beroepen volgde de aangevochten beslissing.

De verwerende partij heeft dan ook duidelijk de redelijke termijnvereiste geschonden";

Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar memorie van antwoord repliceert :

"De verzoekende partij neemt een eerste middel uit de schending van artikel 27, §2 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en van de uit het zorgvuldigheidsbeginsel voortvloeiende vereiste van een redelijke termijn doordat op de op 16 en 17 december 1991 ingediende beroepen slechts werd beschikt bij het bestreden besluit van 15 juli 1994.

Verzoekster betoogt dat de overheid gehouden is binnen een redelijke termijn te beslissen en dat de termijn van circa 2 jaar en 7 maanden gelegen tussen de datum van het indienen van de beroepen en de datum van de bestreden beslissing niet meer als dusdanig kan beschouwd worden. Zij besluit tot de schending van de redelijke termijnvereiste en de nietigheid van de bestreden beslissing.

De aan de overheid opgelegde vereiste om binnen een redelijke termijn te beslissen dient in concreto beoordeeld te worden rekening houdende met de noodwendigheden van de dienst enerzijds en het belang van de betrokkene - in casu de vergunningsaanvrager - anderzijds (R.v.St. JASSOGNE nr. 25.322 - 13.5.1985) alsmede met de complexiteit van de zaak.

Zo dient vastgesteld te worden dat in het raam van de beroepsprocedure door een aantal overheidsorganen advies moet verleend worden en deze adviezen op 9.2.1994 en 6.7.1994 aan de Vlaamse Regering in de persoon van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting werd overgemaakt. Op 15.7.1994 heeft de Minister de bestreden beslissing genomen. Alleszins kan niet gesteld worden dat, rekening houdende met de data waarop de adviezen werden overgemaakt, de Minister de beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen heeft.

De beroepen van de VZW Bond Beter Leefmilieu - Vlaanderen en van het Aktiekomitee Zellik dateren respectievelijk van 17.12.1991 (ingekomen op het kabinet van de Minister op 19.12.1991) en van 10.12.1991 (ingekomen op het kabinet van de Minister op 17.12.1991).

Bij brief van 25.03.1992 repliceert verzoekster op de inhoud van de ingestelde beroepschriften.

Nadien heeft het Bestuur Milieuvergunningen een onderzoek ter plaatse uitgevoerd met het oog op het opstellen van haar verslag en advies.

Dit alles neemt een geruime tijd in beslag temeer de betrokken diensten, gevolg van het in werking treden van het milieuvergunningsdecreet en titel I van het VLAREM op 1.9.1991 en nogmaals later titel II van het VLAREM, overbelast zijn en in de praktijk, gelet op de stringente termijn bepaald in voormelde reglementering, voorrang dienden te verlenen aan de zogenaamde 'VLAREM-dossiers'.

Bovendien mag niet uit het oog verloren worden dat afvalstoffendossiers meestal vrij complex zijn waardoor de afhandeling ervan heel wat tijd in beslag neemt.

Rekening houdende met het vorenstaande kan niet besloten worden dat de vergunningverlenende overheid die in beroep dient te beslissen abnormaal lang getalmd heeft om haar beslissing te nemen zodat het aangevoerde eerste middel niet gegrond is";

Overwegende dat naar luid van artikel 43 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) de vergunningsaanvragen ingediend voor de inwerkingtreding ervan worden afgehandeld volgens de procedure die geldig was op het tijdstip van het indienen van de aanvraag; dat de aanvraag tot het bekomen van een afvalstoffenvergunning -welke vergunning ingevolge artikel 55 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid wordt verleend overeenkomstig de bepalingen van het

milieuvergunningsdecreet en de uitvoeringsbesluiten daarvan- werd ingediend voor het inwerkingtreden, op 1 september 1991, van het milieuvergunningsdecreet; dat op het ogenblik van het indienen van de aanvraag artikel 27, § 2, van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 luidde als volgt :

"De afvalstoffenmaatschappij, de gouverneur van de provincie, het College van Burgemeester en Schepenen, de aanvrager van de vergunning, evenals de belanghebbenden kunnen beroep instellen bij de Vlaamse Executieve tegen de beslissing van de bestendige deputatie, genomen krachtens de bepalingen van artikel 26.

Het College van Burgemeester en Schepenen geeft tijdens de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad kennis van zijn beslissing.

Het beroep wordt ingesteld bij aangetekend schrijven binnen de dertig dagen vanaf de betekening van de beslissing van de bestendige deputatie.

De Vlaamse Executieve neemt haar beslissing binnen de zestig dagen na het instellen van het beroep. De beslissing wordt binnen de tien dagen nadat ze genomen werd ter kennis gebracht van de beroeper, van de Afvalstoffenmaatschappij en van de gemeente";

Overwegende dat ook indien de termijn van zestig dagen om te beschikken op het beroep een termijn van orde en geen vervaltermijn zou zijn, een beslissing als de bestredene genomen moet worden binnen een redelijke termijn; dat bij de beoordeling daarvan rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid voor het bestuur om over alle feitelijke gegevens, inlichtingen en adviezen te beschikken die het haar mogelijk moeten maken om met kennis van zaken te beslissen; dat de termijn die in acht moet worden genomen niet de termijn is tussen het tijdstip van ontvangst door de beslissende instantie van de adviezen en het tijdstip van de beslissing, maar wel die tussen het tijdstip van het instellen van het administratief beroep en het tijdstip van de beslissing; dat de bestreden beslissing genomen werd meer dan twee en een half jaar na het indienen van de administratieve beroepen; dat dit onredelijk laat is; dat de verwerende partij niet aantoont dat het betrokken

dossier dermate complex is dat het niet veel sneller kon afgehandeld worden; dat de beweerde overbelasting van de betrokken diensten niet ter zake dienend is; dat het middel gegrond is; dat de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden en derhalve niet onderzocht dienen te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 15 juli 1994 van de minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij aan de c.v. Intercommunale HAVILAND de vergunning wordt geweigerd voor de exploitatie van een ontwateringsbekken voor rioolslib te Asse-Zellik, aan de Pontbeeklaan.

Artikel 2.

Dit arrest zal op dezelfde wijze worden bekendgemaakt als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven maart 1900 zesennegentig, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.